

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1846

CCLXXXII. Papst Pius II. bestätigt die Stiftung des Capitels auf dem
Schlosse Arneburg, am 11. Juni 1459.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54572)

cionem honorumque dotacionem appropriacionem, Juriumque ac proprietatum ut preferatur abdicacionem et renunciacionem in se continentibus, deduci voluit et deduxit, Nobisque velut eius ordinario et diocefano humiliter supplicando, ut huiusmodi eius instaurationem modo predicto designatam et aliam aliarum duarum minorum prebendarum, ut preferatur erectionem auctoritate nostra ordinaria recipere, admittere, ratificare ac approbare, auctorizare, confirmare bona et beneficia predicta appropriare et incorporare dignemur. Nos igitur ad instanciam dicti Principis eius precibus inclinati, — huiusmodi omnia et singula supradicta eo ordine, quo per dictum institutorem iugiter obseruanda ordinata existunt, et dum omnium et premissorum interesse habentium assit consensus, ceterisque conditionibus supradictis semper adiectis, auctoritate nostra ordinaria, in quantum de jure possumus, canonico non obstante Impedimento, approbavimus. — Decernentes nichilominus, in quantum premissa institutio seu ordinacio facta seu facienda, alias quam superius sit narratum, seu fortassis non per plenam eius narrationem nobis factam minus licite seu legitime contra Juris dispositionem quod absit, esset ordinata seu ordinanda, nec non si huiusmodi nostra auctorizatio, confirmatio, approbatio seu incorporatio de alicujus seu aliquorum, cuius vel quorum ipsorum iure de premissis nunc aut in futurum consentire interesset, non foret consensu seu premissis alicui in aliquo preiudicaretur, vel si cultus divinus seu cura animarum in beneficiis incorporatis supradictis minus bene respiceretur, diminueretur, seu negligeretur, ex tunc presentem nostram auctorizacionem, approbacionem, confirmacionem, appropriacionem et incorporacionem irritas et inanes fore, ipsasque iure prout ex nunc, et nunc prout ex tunc, penitus nullas, irritas, inanes, nec alicuius roboris seu valoris esse decernimus per presentes, sed nos tales, quemadmodum sunt vel fuerunt in pristino statu permanuras in hiis scriptis declaramus. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum et actum in Castro nostro Groningen, Anno domini Millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono, Die Lune vicesima prima mensis Maii,

Orig. im R. G. Kab. Archive. — Gerken's Dipl. II, 358—368.

CCLXXXII. Papsi Pius II. bestätigt die Stiftung des Capitels auf dem Schlosse Arneburg, am 11. Juni 1459.

Pius, Episcopus, Servus Servorum Dei. — Sane nuper pro parte dilecti filii Nobilis Viri Frederici iunioris, Marchionis Brandenburgensis, nobis exhibita petitio continebat, quod ipse ad laudem omnipotentis dei et divini cultus augmentum ac animarum salutem Capellam beate virginis sitam in Arneborgh Halberstadenfis dioecesis in Collegiatam ecclesiam suis sumptibus de auctoritate ordinaria erigi, duodecim Canonicatus et totidem prebendas ibidem fundari et institui procuravit, et sufficienter de suis propriis redditibus dotavit ac duodecim presbiteros ad huiusmodi prebendas tanquam Patronus presentavit, nec non Jus patronatus sancti Nicolai Lentzen Havelbergenfis et Sancti Georgii Arneborg opidorum, ac sancti Constancii ville Bock Halberstadenfis predictae dioecesis parochialium ecclesiarum ac quinque sine cura Viciarum sc. sancti Iohannis evangeliste et omnium sanctorum ac sancti Christophori in Castro Arneborg, Catherine in parochiali ville Bock prefata ac Materni in Collegiata Sancti Nicolai Stendaliensis ejusdem Halberstadenfis dioecesis ecclesis sita altaria nec non beate Marie virginis prope Tangermundis Halberstadenfis et Lentzen in monte vulgariter Hisekeberg nuncupato Havelberg. dioecesis predictarum opida Capellarum ad ipsum Marchionem legitime pertinentium ipsi erecte ecclesie gratiose donavit, et in illam transtulit, prout in quodam publico instru-

mento dicitur plenius contineri. Cum autem sicut eadem petitio continebat prefatus Marchio plurimum affectet, erectionem, fundationem, institutionem, donationem et translationem predictarum apostolica auctoritate confirmari ac parrochiales Ecclesias, Altaria seu Vicarias et capellas predictas mense Capitulari prefate erecte ecclesie perpetuo uniri, annecti et incorporari, pro parte dicti Marchionis asserentis, quod dioecesani locorum easdem parrochiales Vicarias et Capellas ex certa scientia matura desuper cum eorum Capitulis prehabita deliberatione, quantum in eis fuit, predictae erecte ecclesie incorporarunt et unierunt, prout in eorundem dioecesanorum desuper confectis litteris suis sigillis sigillatis etiam dicitur plenius contineri, nobis fuit humiliter supplicatum, ut erectioni, fundationi, institutioni, creationi, donationi et translationi predictis pro illorum subsistentia firmiter apostolice confirmationis adiacere, nec non parrochiales ecclesias, Vicarias et Capellas ex certa scientia matura desuper cum eorum Capitulis prehabita deliberatione quantum necesse providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur — fundationem, institutionem, creationem, dotationem, donationem et translationem predictas ac omnia alia et singula per eum circa premissa ordinata et disposita rata et grata habentes illa et inde secuta quaecunque auctoritate apostolica tenore presentium confirmamus et approbamus. — Et nihilominus parrochiales ecclesias, vicarias seu Altaria et Capellas huiusmodi cum omnibus iuribus et pertinentiis suis eidem mense auctoritate prefata perpetuo unimus, annectimus et incorporamus, ita quod si aliqua ipsarum parrochialium ecclesiarum, Viciarum seu Altarium et Capellarum vacant ex nunc alioquin simul vel successive cedentibus vel decedentibus illarum possessoribus, seu eos alias quomodolibet dimittentibus, liceat dilectis filiis Capitulo dicte erecte ecclesie, per se vel alium seu alios ipsarum parrochialium ecclesiarum Viciarum seu altarium et Capellarum possessionem auctoritate propria apprehendere illarumque fructus redditus et proventus in eorum usus utilitatemque convertere et perpetuo retinere, nec non parrochiales ecclesias, vicarias, altaria et Capellas huiusmodi per se vel per alios presbiteros idoneos ad eorum nutum ponendos et amovendos regere et gubernare ipsarumque parrochialium ecclesiarum curam animarum parrochianorum gerere et exercere dioecesanorum, locorum et cuiuscunque alterius super hoc licentia minime requisita. Non obstantibus voluntate nostra huiusmodi ac Constitutionibus et ordinationibus apostolicis contrariis quibuscunque. — Datum Mantue, Anno incarnat. Dominice Millefimo quadringentesimo quinquagesimo nono, Tercio idus Junii Pontificatus nostri anno secundo.

B. de Maffeis.

Orig. im R. G. Rab. Archiv. — Secretens Dipl. II, 369—375.

CCLXXXIII. Markgraf Friedrich d. J. vergleicht die zu der Klause zu Tangermünde residirenden Domherrn mit dem Capitel zu Arneburg wegen des Opfers, am 6. Juli 1460.

Wie Friderick dy Jünger, von gotts gnaden Marggrave to Brandenburg etc. Bekennen openbar vor alsweme, dat wie twischen die werdigen und andechtigen unnsere liven getruwen Ern Nicolaus Burfynde Deken, Eren Andreasse Maeff Senior und dat ganffe Capittel des Dhomes uppe unnsere Sclothe Arneborch an eyne und den werdigen und andechtigen Ern Hermen Sluter owersten, Ern Hinrick Rover, Senior, Ern Henninge Smede, Ern Laurentius Brande, und Ern Jacob Vogede dhomheren, derfulven kerken Arneborch oren mede